

Forslag

til

Lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse.

Fremsat den 8. oktober 1958 af *arbejdsministeren*.

I. Planlæggelse af offentlige arbejder m. v.

§ 1. Det påhviler arbejdsministeren nøje at følge beskæftigelsessituationen i landet og under hensyn til denne efter forhandling med vedkommende fagminister at træffe bestemmelse om, hvorvidt og hvornår et arbejde, der med bekæmpelse af arbejdsløsheden som væsentligt formål agtes iværksat af staten eller med statstilskud, skal bringes til udførelse. Spørgsmålet om, hvorvidt et arbejde iværksættes med bekæmpelse af arbejdsløsheden som væsentligt formål, afgøres af arbejdsministeren efter forhandling med vedkommende fagminister.

Stk. 2. Til brug ved arbejdsministerens bedømmelse af, hvorvidt iværksættelsen af de i stk. 1 nævnte arbejder er påkrævet, samt til bedømmelse af, i hvilket omfang der i henhold til nærværende lov bør ydes tilskud eller lån til de i § 8, stk. 1, omhandlede arbejder, og de i afsnit IV omhandlede særlige foranstaltninger, modtager ministeren, for så vidt angår større ordinære statsarbejder og større ordinære arbejder, hvortil der ydes statstilskud, fra vedkommende fagminister indberetning om stedet og tidspunktet for de pågældende arbejder samt om de med arbejderne forbundne omkostninger, herunder den til arbejderne medgående arbejdsløn. Såfremt arbejdsstedets beliggenhed eller tidspunktet for arbejdets udførelse må formodes at ville medføre, at den til arbejdets gennemførelse fornødne arbejdskraft ikke vil være til rådighed, kan arbejdsministeren rette henvendelse til vedkommende fagminister om, at arbejdet eventuelt udsættes.

§ 2. Ved de i § 1, stk. 1, omhandlede arbejder kan — bortset fra det til arbejdets ledelse m. v. antagne personale — alene beskæftiges arbejdsløse, der er tilmeldt som ledige, og som anvises til arbejdet af den offentlige arbejdsanvisning, hvorved forstås de offentlige arbejdsanvisningskontorer, de kommunale beskæftigelsesudvalg og de statsanerkendte arbejdsløshedskasser.

Stk. 2. Ved anvisningen skal den bedst mulige fordeling af arbejdskraften tilstræbes, således at den offentlige arbejdsanvisning på den ene side ved hurtige foranstaltninger skal anvise egnet arbejdskraft til de i § 1, stk. 1, nævnte arbejder, om fornødent fra steder eller egne, der i særlig grad er ramt af arbejdsløsheden, og på den anden side udøve anvisningsvirksomheden således, at der sikres andre arbejdsområder den fornødne arbejdskraft.

Stk. 3. I det omfang, hvori det under hensyn til den i stk. 2 nævnte fordeling af arbejdskraften måtte blive nødvendigt at iværksætte transportordninger, oprette barakleje eller lignende, kan arbejdsministeren, når omstændighederne taler derfor, yde tilskud hertil i henhold til nærværende lov under forudsætning af, at de iværksættende myndigheder forpligter sig til at følge de af arbejdsministeren givne regler vedrørende transportordningerne, lejrenes drift og betaling for optagelse i disse.

§ 3. Løn- og arbejdsvilkårene ved de i § 1, stk. 1, nævnte arbejder er de ved tilsvarende arbejder sædvanlige vilkår, jfr. dog § 10, § 16, stk. 5, og § 21.